

MAAR DE LENTE WIST HET NIET.....

Het was begin 2020.....de mensen hadden een lange, donkere winter achter de rug. Februari was een onrustige maand geweest, met veel stormen en regen.

De natuur was onrustig, alsof ze de mensen iets wilde vertellen. Alsof ze de mensen ergens voor wilde waarschuwen.

En toen werd het maart 2020.

De straten waren leeg, de meeste winkels waren gesloten, de meeste auto's stonden langs de kant van de weg. De mensen kwamen bijna niet meer buiten en dat over de hele wereld. Landen gingen op slot. De mensen konden niet geloven dat dit gebeurde. Het was zo surrealistisch....iedereen wist wat er aan de hand was.

MAAR DE LENTE WIST HET NIET.....

En de bloemen bleven bloeien, de zon scheen.....en de eerste mooie lentedag, sinds lange tijd, brak aan. De zwaluwen kwamen terug. De lucht werd roze en blauw. Het werd later donker en 's morgens kwam het licht vroeg door de ramen.

Het was maart 2020.....

De jongeren studeerden online, vanuit huis. Kinderen speelden onvermijdelijk vooral in huis. Pubers verveelden zich, ouders wisten niet wat te doen. Mensen kwamen alleen even buiten om boodschappen te doen of om de hond uit te laten.

Bijna alles was gesloten. De kantoren, de hotels, restaurants en bars. Het leger begon uitgangen en grenzen te bewaken. Mensen moesten vanuit huis gaan werken. Ondernemers kwamen in de problemen. Kinderen konden niet meer naar school.

En ineens was er niet genoeg ruimte voor iedereen in ziekenhuizen, operaties en onderzoeken werden uitgesteld....iedereen wist het.

MAAR DE LENTE WIST HET NIET.....

De lente draaide onverstoord haar jaarlijkse programma af. Ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste geuren. Het was maart 2020.

Iedereen zat thuis in quarantaine om gezondheidsredenen of preventief. Sommige mensen mochten niet meer naar hun werk, anderen móesten.

Elkaar omhelzen, kussen of een hand geven was ineens een bedreiging. Iedereen moest flink afstand bewaren, dat was afschuwelijk.

In de supermarkt waren schappen leeg. Allerlei leuke dingen gingen niet meer door. Daar werd een streep door gezet en niemand wist wanneer dat weer kon.

Mensen werden beperkt in hun vrijheid, terwijl er vrede was.

Over de hele wereld werden mensen ziek en het was besmettelijk. Er was isolatie, ziekte en paniek. Toen werd de angst pas echt.

Dagen zagen er allemaal hetzelfde uit, weken duurde ineens veel langer. Iedereen hoopte dat er niet nóg meer strenge maatregelen zouden volgen. De mensen zaten vast in een film en hoopte dagelijks op dé held.

De wereld was vertraagd terwijl het geen vakantie was. Niemand had dit verwacht, iedereen wist dat het gebeurde.

MAAR DE LENTE WIST HET NIET.....

De rozen bleven bloeien, de magnolia stond in knop, de vogeltjes begonnen aan hun nestje.

En toen.....

Het plezier van koken en samen eten werd herontdekt. Iedereen gaf elkaar tips over leuke dingen die je met je kinderen kon doen. Er was weer tijd om te schrijven, te lezen. Mensen lieten hun fantasie de vrije loop en verveling ontsproot in creativiteit. Sommigen leerde een nieuwe taal, anderen ontdekten kunst. Sommigen ontdekten dat ze niet écht leefden en vonden de weg naar zichzelf terug. Anderen stopten met onwetend handelen.

Iedereen had van de één op de andere dag meer tijd voor elkaar.

Eentje sloot het kantoor een opende een herberg voor slechts vier personen. Anderen verlieten hun vastgeroeste relatie om de liefde van hun leven te vinden. Anderen boden aan om voor kwetsbare ouderen boodschappen te doen of te koken. Iedereen wist ineens wat een 'vitaal beroep' was. Deze mensen werden helden, ze werden meer gewaardeerd dan ooit. Anderen gingen op afstand muziek met elkaar maken of zingen om op deze manier samen te zijn. Mensen kregen oog voor eenzaamheid en verzonnen dingen om er iets aan te doen.

Mensen herstelden van hun stressvolle leven. Mensen die elkaar niet kenden, begonnen spontaan een praatje te maken met elkaar. Sommige maakte vliegers van papier, met hun telefoonnummer erop, zodat eenzame mensen ze konden bellen.

De overheid ging bedrijven en zelfstandigen helpen, zodat ze niet failliet zouden gaan of mensen moesten ontslaan.

Gepensioneerd zorgpersoneel bood zichzelf aan om te helpen in de Zorg.

Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers, iedereen wilde iets doen. Om 20.00 uur gingen mensen uit allerlei landen klappen voor alle artsen, verpleegkundigen en zorgpersoneel die keihard aan het werk waren om in de Zorg alles draaiende te houden.

Het was het jaar waarin men het belang erkende van gezondheid. Het belang van verbinding, saamhorigheid, sociale contacten en van zijn roeping. Dit deed iets met het collectieve bewustzijn, dit deed iets met alle mensen.

De economie ging bijna kopje onder, maar stopte niet. Het vond zichzelf opnieuw uit. Het was het jaar waarin de wereld leek te stoppen. Het jaar waarin we met elkaar in de geschiedenis boeken zouden komen. Dat wisten we allemaal.

MAAR DE LENTE WIST HET NIET.....

De bloemen bleven bloeien, de bomen liepen uit, het werd steeds warmer en er waren weer veel meer vogels.

En toen kwam die dag van bevrijding. De mensen keken TV en de premier vertelde iedereen dat de noodsituatie voorbij was. Dat het virus had verloren! Dat iedereen SAMEN had gewonnen!

Iedereen ging de straat op, met tranen in de ogen, zonder masker en handschoenen. De buurman werd geknuffeld alsof hij een broer was.

En de wereld was mooier en liefdevoller geworden. De mensen waren humaner geworden en hadden weer waarden en normen. De harten van mensen waren weer open. Doordat alles had stil gestaan, kon de aarde weer ademen. Ook zij was genezen van wat de mensen haar veel eerder hadden aangedaan.

OMDAT DE LENTE HET NIET WIST, KWAM TOEN DE ZOMER.....

Ondanks alles.....

Ondanks het virus.....

Ondanks de angst.....

Ondanks de dood.....

**OMDAT DE LENTE HET NIET WIST...
LEERDE IEDEREEN DE KRACHT VAN HET LEVEN**

Geschreven door:

Susan Blanco

‘De Taalrecycler’

Met deze tekst wil Susan zoveel mogelijk mensen een hart onder de riem steken!